

[Eudme.]

det betyder, at man i visse tilfælde er nødt til at lave bygningsmæssige forandringer, så er disse bygningsmæssige forandringer nok også overkommelige for grundejerne, og de vil ikke medføre nogen væsentlig påvirkning på den udbudspris, der derefter bliver tale om, når disse ejerlejligheder skal sælges.

Altså denne side af sagen er, efter at vi de 5 forligspartier imellem har forhandlet det længe og grundigt, for mig at se løst på betryggende måde.

Så er der den anden side af sagen, de meget specificerede regler i ændringsforslag nr. 6, §§ 11-15 i det nu ændrede forslag, nemlig reglerne om, at man først skal tilbyde lejerne ejendommen som andelsbolig, før der kan blive tale om at udstykke som ejerlejligheder.

Denne side af sagen hænger jo sammen med den påstand, der blev fremført under første behandling, at vort lovforslag stred mod boligforliget. Jeg har aldrig følt mig særlig overbevist af denne påstand, fordi forholdet jo er det, at det, man sagde vi tørnede an imod, nemlig forkøbsretten, sådan som den var indeholdt i lejelovens § 57 b, jo aldrig har været med i det oprindelige boligforlig. Det var noget, man føjede til langs ad vejen engang i fjor forår. Spørgsmålet er derfor, om man kan sige, at noget, der kom med ved den endelige udformning af lejeloven, kan siges at være en bestanddel af det oprindelige boligforlig, sådan som det er indgået i juni 1974.

Men denne problematik er jo nu historie, for det viste sig, da vi kom i gang med forhandlinger med repræsentanter for socialdemokratiet, ordføreren, fru Winnie Russell, udvalgets formand, hr. Knud Damgaard, og hr. Grünbaum, at så var det jo muligt at komme til praktiske løsninger, hvor vi ikke behøvede at spekulere så meget på, om det var boligforlig eller ikke boligforlig, for vi traf nemlig dér hos socialdemokratiet en forhandlingsgruppe, som havde en både praktisk og progressiv indstilling til løsningen af disse spørgsmål. Det var positivt og nyt at se det hos socialdemokratiets boligpolitikere, og det førte altså til, at vi på dette område fik et resultat, som, selv om reglerne er udviklede, så dog med god vilje — og den håber jeg da at fru Kirsten Jacobsen eller i hvert fald andre hen ad vejen

vil finde sig i besiddelse af — i hvert fald både er til at forstå og administrere.

Den procedure, man skal gennemløbe for at undersøge, om lejerne i ejendommen vil overtage som andelsbolig, er til at overkomme. Til gengæld må man vel nok også sige, at skulle det gå sådan for husværten, at lejerne ikke vil det, ja, så får han jo en appelsin i turbanen, i det øjeblik han derefter konstaterer, at han nu står med en ejendom, som han uden påkrav fra nogen side kan udstykke som ejerlejligheder, og derefter kan han sælge ejerlejlighederne, efterhånden som de bliver ledige. Jeg tror nok, at den belønning er urejligheden værd.

Dette sidste, proceduren, som man skal igennem for at undersøge, om ejendommen kan gøres til andelsbolig, før den kan blive til ejerlejligheder, er som sagt ensbetydende med, at vi har måttet forøge det oprindelige lovforslag med dets 2 korte paragraffer nok så meget. Men som jeg sagde før, så kan jeg ikke se, at det er uforståeligt. Jeg kan heller ikke se, at det er makværk, for der er rimelig forklaring på de enkelte bestemmelser. Og at det skulle være socialistisk, ja, det er en påstand, som fru Kirsten Jacobsen da skal have lov til at fremsætte. Der er mange mennesker, der har det som sådan noget, de i almindelighed bruger, at når de er vrede over en ting, så siger de, at det er socialistisk. Andre siger, at det er kapitalistisk. Det er sådan lidt efter, hvor de nu ellers er repræsenteret her i samfundet og i problemkredsene. Dette er altså galt efter fru Kirsten Jacobsens opfattelse, og derfor er det ikke blot uforståeligt, det er også makværk, og det er sågar socialistisk.

Socialdemokratiet har vundet, siger fru Kirsten Jacobsen. Ja, det sete afhænger jo i meget høj grad af de øjne, der ser det. Jeg var for nylig til møde hjemme i min egen opstillingskreds og fandt en repræsentant for socialdemokratiet, der ikke er særlig begejstret for det forlig, vi her har indgået. Dem kan man komme ud for, jeg håber, de er få, men jeg traf altså en af dem, og han fortalte de omkringværende, og det var først og fremmest hans egne meningsfæller, at det, der var sket her, var, at de borgerlige partier under radikal anførelse havde duttet socialdemokratiet noget på, som man havde været nødt til at gå med til.

Og når vi nu altså får denne bedømmelse